

На основу члана 10. став 1. тачка 1) и став 4 Закона о спречавању допинга у спорту („Службени гласник Републике Србије”, број 111/14 и 47/2021), а у складу са Светским антидопинг кодексом и правилима надлежног међународног спортског савеза, УО Српског атлетског савеза, доноси

ПРАВИЛНИК О ДИСЦИПЛИНСКИМ МЕРАМА И ПОСТУПКУ ЊИХОВОГ ИЗРИЦАЊА У СЛУЧАЈЕВИМА УТВРЂЕНЕ ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА

I Предмет уређивања

Члан 1.

Овим правилником се утврђују дисциплинске мере и уређује поступак њиховог изрицања у случајевима утврђене повреде антидопинг правила, у складу са Законом о спречавању допинга у спорту, правилима Антидопинг агенције Републике Србије, правилима Светског антидопинг кодекса и надлежног међународног спортског савеза.

СРПСКИ АТЛЕТСКИ САВЕЗ (у даљем тексту: Савез) дужан је да обезбеди, у оквирима своје надлежности, да спортистима, спортским стручњацима и другим особама за које је утврђена одговорност за допинг буду изречене одговарајуће дисциплинске мере, у складу са Законом о спречавању допинга у спорту, правилима Антидопинг агенције Републике Србије, правилима Светског антидопинг кодекса и надлежног међународног спортског савеза, као и да не призна спортски резултат у чијем постизању је учествовао допинговани спортиста и не дозволи учешће на спортској приредби спортисти, спортском стручњаку и другом лицу у ингеренцији Савеза коме је изречена мера због допинга, или му је изречена, у складу са Законом о спречавању допинга у спорту, казна због учињеног кривичног дела или прекршаја.

Савез је дужан да обезбеди да се у поступку изрицања мера лицима одговорним за допинг поштује њихова личност и право на одговарајућу правну заштиту (поштовање приватности, правовремени претрес, јемчење права на правно изјашњење, поштено, стручно, оперативно независно и непристрастно тело за претрес, право на заступника о личном трошку, увид у списе, подношење доказа, стандарде у погледу доказивања допинга, благовремено информисање, правовремена, писмена и образложена одлука, право на жалбу и др.)

II Дефиниција допинга и повреде антидопинг правила

Члан 2.

Допинг у спорту је забрањен.

Допинг у спорту је постојање једне или више повреда антидопинг правила.

Члан 3

Повреда антидопинг правила постоји у случајевима:

- 1) присуства забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте;
- 2) коришћења или покушаја коришћења (примена, уношење, убризгавање или конзумирање на било који начин) забрањене супстанце или забрањеног метода (у даљем тексту: допинг средства);
- 3) одбијања, или пропуштања без уверљивог оправдања, давања узорка после обавештења о допинг контроли или избегавања давања узорка на други начин;
- 4) било које комбинације од три пропуштена допинг теста и/или пропуста при попуњавању обрасца о локацији спортисте, у складу са међународним стандардима за управљање резултатима одобреним од Светске антидопинг агенције, унутар периода од 12 месеци, од стране спортисте који је укључен у регистровану тест групу;
- 5) ометања или покушаја ометања било којег дела допинг контроле;
- 6) недозвољеног поседовања допинг средстава од стране спортисте или особа које помажу спортисти;
- 7) неовлашћене продаје, транспорта, слања, испоруке или дистрибуције забрањене допинг супстанце или забрањеног допинг метода (било физички, електронски или неким другим начином) од стране спортисте, особа које помажу спортисти или посредством трећег лица, било ком лицу које је у ингеренцији неке организације у области спорта, или покушај таквог поступања;
- 8) давања или покушаја давања или примене или покушаја примене било ког допинг средства на спортисти на такмичењу, или давања или покушаја давања или примене или покушаја примене било ком спортисти изван такмичења било ког допинг средства које је забрањено изван такмичења;
- 9) асистирања, подстицања, помагања, подржавања, прикривања, стварања услова или било ког другог вида намерног саучесништва или покушаја саучесништва у повреди или покушају повреде антидопинг правила или у кршењу изречене мере због повреде антидопинг правила;
- 10) удруживања, у професионалном или са спортом повезаном својству, спортисте или друге особе која је у надлежности овлашћене антидопинг организације са особом која помаже спортисти којој траје изречена мера због повреде антидопинг правила или је у кривичном, прекршајном или другом поступку кажњена због дела које представља повреду антидопинг правила у смислу овог закона, уколико јој казна још увек траје или је

прошло мање од шест година од изрицања такве казне или са особом која је посредник или представник такве особе;

11) поступања спортисте или другог лица које представља претњу или служи застрашивању другог лица с намером његовог одвраћања од саопштавања информација везаних за допинг и непоштовање антидопинг правила или има за циљ да се стави у неповољан положај лице које је у доброј вери пружило доказе или информације које се односе на допинг и непоштовање антидопинг правила, овлашћеној антидопинг организацији или надлежном државном органу.

Повреда антидопинг правила из става 1. овог члана не постоји у случајевима одобрених изузетака за терапеутску употребу и других изузетака утврђених Светским антидопинг кодексом.

Под особама које помажу спортисти у смислу Закона о спречавању допинга у спорту подразумевају се васпитачи, тренери, менаџери, агенти, особље тима, званичници, здравствени радници и здравствени сарадници и друго особље које ради са или врши третман спортиста који учествују или се припремају за спортско такмичење.

Члан 4.

Дужност сваког спортисте је да осигура да ниједна забрањена супстанца не уђе у његово тело. Спортисти су одговорни за присуство било које забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у њиховом телесном узорку. У складу с тим, да би се установила повреда антидопинг правила из члана 3. став 1 тачка 1) овог правилника, није неопходно да у поступању спортисте постоји намера, непажња, пропуст или свесно коришћење.

Довољан доказ повреде антидопинг правила из члана 3. став 1 тачка 1) овог правилника постоји када је утврђено било шта од следећег: присуство забрањене супстанце или њеног метаболита или маркера у узорку А, а спортиста не захтева анализу узорка Б и узорак Б није анализиран, или је узорак Б анализиран и такође је потврдио присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера који су нађени у узорку А; или када је узорак А или Б подељен на два дела и када анализа дела узорка који је остављен у сврхе потврђивања налаза, потврђује присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера пронађених у првом делу узорка или спортиста не захтева анализу дела узорка који је остављен у сврхе потврђивања налаза.

Повреду антидопинг правила представља присуство било које количине забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте, осим уколико је у Листи забрањених допинг средстава или техничком документу Светске антидопинг агенције посебно одређена количина која се захтева за постојање повреде.

Члан 5.

Коришћење или покушај коришћења допинг средстава може бити установљено било којим поузданим доказом, као што су признање спортисте, изјава сведока, документовани докази, закључци изведени из дужег праћења, укључујући податке који су прикупљени

као део биолошког пасоша спортисте, или друге релевантне аналитичке информације.

Дужност сваког спортисте је да не користи допинг средства. Није неопходна намера, непажња, пропуст или свесно коришћење од стране спортисте да би постојала повреда антидопинг правила из члана 3. став 1 тачка 2) овог правилника.

Успех или неуспех коришћења допинг средстава нису релевантни за установљавање повреде антидопинг правила. Да би настала повреда антидопинг правила довољно је да су забрањена супстанца или забрањени метод коришћени или да је постојао покушај коришћења.

Члан 6.

Поведа антидопинг правила из из члана 3. став 1 тачка б) овог правилника наступа у случају поседовања забрањене супстанце или забрањеног метода од стране спортисте на такмичењу или поседовања супстанце или метода који су забрањени изван такмичења од стране спортисте изван такмичења, уколико спортиста не докаже да је поседовање у складу с изузетком за терапеутску употребу, одобреним у складу са Светским антидопинг кодексом или пружи друго прихватљиво оправдање.

Поведа антидопинг правила из из члана 3. став 1 тачка б) овог правилника наступа и у случају поседовања забрањене супстанце или забрањеног метода од стране помоћног особља спортисте на такмичењу или поседовање супстанце или метода који су забрањени изван такмичења од стране помоћног особља спортисте изван такмичења, уколико је такво поседовање у вези са спортистом, такмичењем или тренингом, осим уколико помоћно особље спортисте не докаже да је поседовање у складу с изузетком за терапеутску употребу, одобреним спортисти у складу са Светским антидопинг кодексом или пружи друго прихватљиво оправдање.

Члан 7.

Спортисти и други учесници у обављању спортских активности и делатности, у смислу закона којим је уређена област спорта, дужни су да дозволе и омогуће обављање допинг контроле, да објаве идентитет особа које помажу спортисти на захтев Антидопинг агенције или друге овлашћене антидопинг организације, у складу са чланом 3. став 3. и чланом 4. став 2. Закона о спречавању допинга у спорту и да су упознати и поступају у складу са антидопинг правилима Антидопинг агенције и других овлашћених антидопинг организација.

Спортисти који одбије, не приступи, избегне или онемогући допинг тестирање, изрећи ће се мера због повреде антидопинг правила као да је на допинг тесту био позитиван, а у случају таквог покушаја, може му се мера изрећи и ако допинг тест буде негативан.

III Доказивање допинга

Члан 8.

Поведа антидопинг правила мора бити доказана на уверљив начин, у задовољавајућем

степену уверљивости имајући у виду озбиљност изнетих оптужби.

Захтевани степен уверљивости при оцени доказа, у свим случајевима мора бити већи од нивоа подједнаке уверљивости, али мањи од доказивања на нивоу изван сваке основане сумње.

Када је Светским антидопинг кодексом одређено да је терет доказивања на спортисти или другом лицу за кога постоји сумња да је извршило повреду антидопинг правила, за побијање претпоставке или за доказивање одређене чињенице или околности, захтевани степен уверљивости ће бити доказивање на нивоу подједнаке уверљивости, осим у случајевима предвиђеним у члану 9. став 1 тач. 2) и 3) овог правилника.

Члан 9.

Чињенице у вези са повредама антидопинг правила могу се утврдити било којим поузданим средствима, укључујући и признање. На доказивање у случајевима допинга примењују се следећа правила:

1) За аналитичке методе или усвојена ограничења које је одобрила Светска антидопинг агенција након консултација у оквиру релевантне научне заједнице и које су биле предмет стручне оцене, важи претпоставка да су научно валидне. Сваки спортиста или друго лице које жели да побије претпоставку такве научне заснованости, мора као предуслов таквом оспоравању, да обавести Светску антидопинг агенцију о оспоравању и основама за оспоравање. Орган за претрес, жалбени орган или Међународна арбитража за спорт у Лозани (у даљем тексту: ЦАС), на своју иницијативу може, такође, да обавести Светску антидопинг агенцију о таквом оспоравању. У року од 10 дана од дана пријема обавештења и документације, Светска антидопинг агенција ће имати право да интервенише као странка у спору, појави се као пријатељ суда (амицус цуриае) или на други начин приложи доказе у поступку. У случајевима који се решавају у ЦАС-у, ЦАС ће, на захтев Светске антидопинг агенције, именовати одговарајуће научне експерте који ће пружити стручну помоћ ЦАС при евалуацији оспоравања.

2) За лабораторије које је Светска антидопинг агенција акредитовала или одобрила, важи претпоставка да су спровеле анализу узорака и процедуру чувања у складу са Међународним стандардом за лабораторије. Спортиста или друго лице може побити ову претпоставку доказујући да је дошло до одступања од примене Међународног стандарда за лабораторије, за које је основано сумњати да је проузроковало неповољни аналитички налаз. Ако спортиста или друго лице побије претпоставку указујући да је дошло до одступања од примене Међународног стандарда за лабораторије, за које је основано сумњати да је проузроковало неповољни аналитички налаз, терет доказивања да одступање није проузроковало неповољни аналитички налаз сноси антидопинг организација.

3) Одступање од било ког другог међународног стандарда или другог антидопинг правила или процедуре утврђене у Светском антидопинг кодексу или у правилима антидопинг организације, неће имати утицаја на ништавост доказа који указују на повреду антидопинг правила или резултате који представљају неповољан аналитички налаз и не могу да представљају одбрану за повреду антидопинг

правила, али у случају да спортиста или друго лице докажу да је одступање од једне од доле наведених специфичних одредби међународних стандарда разумно могло да проузрокује повреду антидопинг правила засновану на неповољном аналитичком налазу или вхереабоутс пропусту, онда је антидопинг организација дужна да докаже да такво одступање није проузроковало неповољан аналитички налаз или вхереабоутс пропуст:

(а) одступање од Међународног стандарда за тестирање и истрагу које се односи на прикупљање узорака или руковање узорцима, а које би разумно могло да проузрокује повреду антидопинг правила засновану на неповољном аналитичком налазу, у ком случају ће антидопинг организација имати терет да утврди да такво одступање није проузроковало неповољни аналитички налаз;

(б) одступање од Међународног стандарда за управљање резултатима или Међународног стандарда за тестирање и истрагу у вези са проналажењем неповољног налаза у биолошком пасошу које би разумно могло да проузрокује повреду антидопинг правила, у ком случају ће антидопинг организација имати терет да утврди да такво одступање није проузроковало повреду антидопинг правила;

(ц) одступање од Међународног стандарда за управљање резултатима у вези са захтевом да се спортиста обавести о отварању узорка Б, што би разумно могло да проузрокује повреду антидопинг правила засновану на неповољном аналитичком налазу, у ком случају ће антидопинг организација имати терет да утврди да такво одступање није проузроковало неповољни аналитички налаз;

(д) одступање од Међународног стандарда за управљање резултатима у вези са обавештавањем спортисте које би разумно могло да проузрокује повреду антидопинг правила засновану на вхереабоутс пропусту, у ком случају ће антидопинг организација имати терет да утврди да је такво одступање није проузроковало вхереабоутс пропуст.

4) Чињенице установљене одлуком суда или другог овлашћеног дисциплинског тела, која није подложна жалби, прихватају се као непобитан доказ против спортисте или другог лица на које се односе ове чињенице, осим у случају да спортиста или друго лице докажу да је та одлука супротна начелима природног права.

5) Орган или тело које води претрес у циљу утврђивања да ли је почињена повреда антидопинг правила има право да утврди да су спортиста или друго лице који су осумњичени за повреду правила, починили повреду, уколико спортиста или друго лице одбију, а обавештени су унапред о претресу у разумном временском року, да учествују у претресу (било лично, било телефонски – како одреди орган или тело које води претрес) и да одговоре на питања органа води претрес или овлашћене антидопинг организације, у вези са повредом антидопинг правила за коју се терете.

IV Листа забрањених допинг средстава

Члан 10.

Листу забрањених допинг средстава утврђује Антидопинг агенција Републике Србије (у даљем тексту: Антидопинг агенција), у складу са Европском конвенцијом о спречавању допинга у спорту и Међународним стандардом за листу забрањених средстава одобреним од стране Светске антидопинг агенције.

Листом забрањених допинг средстава су одређене супстанце и методе које су увек забрањене (на такмичењу и изван такмичења), као и оне које су забрањене само на такмичењу.

Специфичне супстанце или специфични методи су оне супстанце и методи које су као такви одређени Листом забрањених допинг средстава.

Супстанце злоупотребе су оне забрањене супстанце које су Листом забрањених допинг средстава посебно идентификоване као супстанце злоупотребе, јер се често злоупотребљавају у друштву изван контекста спорта.

Члан 11.

Спортиста који није спортиста међународног ранга може затражити од Антидопинг агенције да га ослободи забране употребе допинг средстава, у случају када постоји јасна и нужна медицинска потреба. Антидопинг агенција доноси одлуку о одобравању изузетака за терапеутску употребу, у складу са правилима за одобравање изузетака за терапеутску употребу, односно у складу са Међународним стандардом за одобравања изузетака за терапеутску употребу одобреним од стране Светске антидопинг агенције.

Спортиста међународног ранга или спортиста који учествује на међународном спортском догађају захтев за терапеутско изузеће подноси надлежном међународном спортском савезу или организатору међународног спортског догађаја.

V Тестирање и истрага

Члан 12.

Антидопинг агенција уређује, одређује, организује и спроводи допинг контролу на спортским такмичењима и изван спортских такмичења, осим оне коју спроводи друга овлашћена антидопинг организација у складу са Светским антидопинг кодексом.

Савез је дужан да изван спортских такмичења и на спортским такмичењима у ингеренцији савеза организује током године допинг контроле и да сноси трошкове њиховог спровођења, у складу са Законом о спречавању допинга у спорту и годишњим планом допинг контроле утврђеним од стране Антидопинг агенције.

Савез може предложити Антидопинг агенцији да спроведе допинг контролу на одређеним такмичењима или допинг контролу изван такмичења одређених тимова, тренинг група или појединих спортиста, уз сношење трошкова спровођења допинг контроле.

Члан 13.

Светска антидопинг агенција и надлежни међународни спортски савез, као и организатори међународних спортских такмичења и друге овлашћене антидопинг организације, надлежни су за допинг контролу спортиста на спортским такмичењима и изван спортских такмичења, на начин на који је то утврђено и у складу са правилима Светског антидопинг кодекса и надлежног међународног спортског савеза.

Члан 14.

Савез и сви његови чланови дужни су да пријаве Антидопинг агенцији и надлежном међународном спортском савезу сваку информацију која указује на повреду или је у вези са повредом антидопинг правила и да сарађују са Антидопинг агенцијом и другом овлашћеном антидопинг организацијом у спровођењу истраге.

Члан 15.

Савез је дужан да снажно делује на спречавању свих потенцијалних повреда антидопинг правила, у оквиру своје надлежности, укључујући истрагу у сваком појединачном случају да ли су помоћно особље спортисте или друга лица били умешани у допинг спортисте, да осигура правилно изрицање мера и да спроводе аутоматску истрагу над помоћним особљем спортисте у случају било које повреде антидопинг правила које укључује малолетника или помоћно особље спортисте које је било део тима више од једног спортисте који је начинио повреду антидопинг правила.

VI Анализа узорака

Члан 16.

Анализа узорака са допинг контроле врши се у складу са Законом о спречавању допинга у спорту и у складу са правилима Антидопинг агенције, правилима Светског антидопинг кодекса и надлежног међународног спортског савеза, односно друге овлашћене антидопинг организације.

VII Управљање резултатима

Члан 17.

Управљање резултатима врши се у складу са Законом о спречавању допинга у спорту, правилима Антидопинг агенције, Светским антидопинг кодексом и правилима надлежног међународног спортског савеза, односно друге овлашћене антидопинг организације.

Члан 18.

Савез покреће поступак за утврђивање повреде антидопинг правила на основу обавештења Антидопинг агенције о повреди антидопинг правила.

Уколико је повреда у вези са неповољним аналитичким налазом или неповољним налазом пасоша за забрањену супстанцу или забрањени метод који нису специфична супстанца или специфични метод, Антидопинг агенција ће уз обавештење изрећи и обавезну привремену суспензију спортисте, а има право да изрекне привремену суспензију и ако повреда не укључује неспецифичне супстанце и методе, уколико то сматра оправданим.

Члан 19.

Дисциплинска комисија савеза може да укине привремену суспензију коју је изрекла Антидопинг агенција уколико:

- 1) спортиста докаже дисциплинској комисији савеза да се повреда десила вероватно због контаминираног производа; или
- 2) повреда се односи на супстанцу злоупотребе и спортиста докаже да постоје услови за умањење периода забране учешћа у складу са чланом 41 став 1.

Жалбу на изречену привремену суспензију може уложити искључиво спортиста.

Члан 20.

Уколико привремена суспензија није изречена, спортисти на сопствену иницијативу могу добровољно прихватити привремену суспензију ако то учине пре наступања каснијег од ова два наведена датума:

- 1) истека 10 дана од извештаја о анализи узорка Б (или одрицања од анализе узорка Б) или 10 дана од обавештења о било којој другој повреди антидопинг правила; или
- 2) датума када се спортиста први пут такмичи након пријема обавештења о повреди антидопинг правила.

Остала лица на сопствену иницијативу могу добровољно прихватити привремену суспензију ако то учине у року од 10 дана од пријема обавештења о повреди антидопинг правила.

Члан 21.

Спортиста или друго лице коме је стављена на терет повреда антидопинг правила, има право да се у року остављеном у обавештењу о позитивном резултату анализе узетог узорка, односно о повреди антидопинг правила, писмено изјасни Савезу и Антидопинг агенцији о примљеном обавештењу и свим околностима конкретног случаја.

Члан 22.

Сваки спортиста са неповољним налазом узорка А има право да у остављеном року захтева анализу узорка Б, о свом трошку, као и да он и/или његов пуномоћник, о свом трошку, присуствује тој анализи, у периоду предвиђеном међународним стандардима за лабораторијску анализу, како би се утврдило да ли узорак Б показује присуство исте забрањене супстанце која је откривена у узорку А, у складу са правилима Антидопинг агенције. Такође, такав спортиста има право да тражи копију пуног лабораторијског извештаја о анализи узорка, о свом трошку.

VIII Право на правичан претрес и обавештење о одлуци

Члан 23.

Сваком лицу за које постоји сумња да је починило повреду антидопинг правила, Савез је дужан да обезбеди, као минимум, правичан претрес, у разумном временском року, од стране дисциплинске комисије која је дужна да претрес води правично и непристрасно, у складу са одредбама Светског антидопинг кодекса и правилима Антидопинг агенције.

Члан 24.

Дужност дисциплинске комисије савеза је да у претресу одреди да ли је спортиста или друго лице, на које се примењују антидопинг правила, починило повреду антидопинг правила и, ако је примењиво, изрекне одговарајуће мере.

Дисциплинска комисија се састоји од независног председника и најмање два (2) друга независна члана и спроводи претрес и поступак доношења одлуке независно од савеза, Антидопинг агенције или било које треће стране.

Чланови дисциплинске комисије треба да имају искуство у антидопингу укључујући ту правну, спортску, медицинску и/или научну експертизу (најмање један дипломирани правник са три или више година релевантног правног искуства, и најмање један лекар, са три или више година релевантног медицинског искуства).

За члана дисциплинске комисије, односно већа из члана 25, став 2 овог Правилника, не може бити именовано лице које је запослено у Антидопинг агенцији или у савезу, или је члан њихових органа или радних тела или је учествовало у било којој претходној фази допинг контроле или је у било ком другом сукобу интереса.

Члан 25.

Савез ће, по правилу, најкасније седам дана након пријема обавештења Антидопинг агенције да је одређено лице учинило повреду антидопинг правила да покрене пред дисциплинском комисијом поступак за утврђивање одговорности за повреду антидопинг правила.

Уколико дисциплинска комисија има више од три члана, председник дисциплинске комисије ће именовати веће од три члана (председник може бити члан) да спроведу

претрес у конкретном случају. Када врши претрес, један именовани члан већа треба да буде дипломирани правник, са најмање три године релевантног правног искуства, а један именовани члан лекар, са најмање три године релевантног медицинског искуства. По именовању од стране председника, за члана већа које врши претрес у конкретном случају, сваки именовани члан мора да потпише изјаву да не постоје чињенице или околности који су њему или њој познате а које би могле да доведу у питање њихову непристрасност у очима било које стране, осим оних околности објављених у тој изјави.

Усмена расправа требала би, по правилу, да се одржи најкасније четири недеље након истека рока из става 1. овог члана.

Допуштени докази су: саслушање странака, саслушање сведока, исправе, увиђај, вештачење, признање.

Дисциплинска комисија, односно именовано веће, може одлучити и да се не одржи усмена расправа и да се поступак води на основу исправа и других писмених докумената уколико је лице које је окривљено за повреду антидопинг правила са тиме сагласно или околности оправдавају такву одлуку.

Антидопинг агенција, Светска антидопинг агенција и надлежни међународни савез, односно друга овлашћена антидопинг организација могу просуствовати претресу као посматрачи.

Члан 26.

У оправданим случајевима, када је хитно поступање у утврђивању повреде антидопинг правила, неопходно да би се утврдило да ли спортиста може да учествује на спортској приредби или током спортске приредбе када одлука о повреди антидопинг правила утиче на валидност резултата спортисте или на даље учешће на приредби, претрес може бити одржан по хитном поступку.

Члан 27.

У случају да спортиста или друго лице коме се ставља на терет повреда антидопинг правила, по пријему обавештења Антидопинг агенције о тој повреди антидопинг правила, призна повреду, одустане од претреса и прихвати предложене мере у обавештењу, претрес пред дисциплинском комисијом савеза се неће ни спроводити.

Ако спортиста или друго лице коме се ставља на терет повреда антидопинг правила пропусти да оспори те оптужбе у року одређеном у писаном обавештењу Антидопинг агенције, сматраће се да је признало повреду, одустало од претреса и прихватило предложене последице.

Члан 28.

По завршеном претресу или по признању повреде која му се ставља на терет од стране спортисте или другог лица, дисциплинска комисија савеза, односно именовано веће, доноси писану одлуку која укључује пуно образложење за донету одлуку, период забране учешћа који је изречен, дисквалификацију резултата у складу са чланом 38 и, ако је примењиво, образложење зашто нису изречене најстроже мере, односно све податке утврђене Међународним стандардом за управљање резултатима Светске антидопинг агенције.

Савез ће о донетој одлуци обавестити спортисту или друго лице и Антидопинг агенцију, која ће о тој одлуци обавестити друге антидопинг организације са правом жалбе према Светском антидопинг кодексу и унети одлучено у АДАМС базу података Светске антидопинг агенције.

Члан 29.

Жалба на одлуку савеза у вези утврђивања одговорности лица због повреде антидопинг правила подноси се Антидопинг одбору Антидопинг агенције Републике Србије, у складу Законом о спречавању допинга у спорту и правилима Антидопинг агенције Републике Србије, осим ако у складу са законом није одређена, односно уговорена надлежност међународне спортске арбитраже.

Члан 30.

У случају да савез не изрекне прописане дисциплинске мере у року од четири месеца од подношења пријаве за учињену повреду антидопинг правила, одговорност лица које је учинило повреду антидопинг правила утврђује Антидопинг одбор Антидопинг агенције.

Члан 31.

Савез је у обавези да о случајевима правноснажно утврђене повреде антидопинг правила обавести спортског инспектора ради покретања прекршајног или кривичног поступка у складу са Законом о спречавању допинга у спорту.

Члан 32.

Антидопинг агенција, у складу са Законом о спречавању допинга у спорту, објављује на свом веб сајту идентитет спортисте или другог лица, осим уколико је у питању малолетно лице, за које је првостепеном или коначном одлуком утврђено да је починило повреду антидопинг правила, с тим да је та информација јавно доступна док траје временски период казне, односно 30 дана уколико је временски период казне мањи од 30 дана. Уз име и презиме кажњеног лица објављују се и подаци о грани спорта којом се лице бави, повреди антидопинг правила, забрањеној супстанци или методу који је коришћен и изреченим мерама.

Члан 33.

Због повреде антидопинг правила коју је починио спортиста међународног или националног ранга, уз сагласност спортисте, антидопинг организације надлежне за управљање резултатима, Светске антидопинг агенције, и сваке друге антидопинг организације која има право жалбе на првостепену одлуку ЦАС-у, може се спровести обједињени претрес пред ЦАС-ом, без обавезе претходног претреса.

IX Дисциплинске мере које се изричу због повреда антидопинг правила

Члан 34.

Дисциплинске мере које се изричу због повреде антидопинг правила јесу:

- 1) дисквалификација спортских резултата;
- 2) привремена суспензија;
- 3) забрана учешћа на такмичењима;
- 4) забрана обављања послова у области спорта;
- 5) друге мере утврђене Светским антидопинг кодексом и спортским правилима савеза и надлежног међународног спортског савеза.

Члан 35.

Ниједно лице коме је изречена мера због повреде антидопинг правила не може, за време трајања мере, учествовати у било ком својству и у било ком спорту, на спортским приредбама или у активностима (изузев у овлашћеним програмима антидопинг образовања и рехабилитације) у ингеренцији овлашћених антидопинг организација, као и оних које организују или дозвољавају организације у области спорта у Републици Србији, осим ако је правилима Светског антидопинг кодекса и надлежног међународног спортског савеза другачије одређено.

Забрана из става 1. овог члана обухвата и забрану обављања било каквог посла, односно функције или чланства у органима и радним телима организација у области спорта у Републици Србији.

Спортиста остаје подложен допинг контроли и за време трајања мере.

Члан 36.

Лица за која се утврди да су одговорна за допинг одговарају за штету која настане за друга лица према општим правилима о одговорности за штету.

Члан 37.

Спортиста или спортски стручњак за кога се утврди да је одговоран за допинг губи за време трајања изречене мере статус који има на основу прописа којим се уређује национална категоризација спортиста, односно национална категоризација спортских стручњака.

Члан 38.

Повреда антидопинг правила у вези са тестирањем на такмичењу, аутоматски доводи до дисквалификације појединачног резултата постигнутог на том такмичењу уз све пратеће последице, укључујући и одузимање свих медаља, бодова и награда. Уколико се награда даје тиму, дисквалификација или друга дисциплинска мера против тима када су један или више чланова тима начинили повреду антидопинг правила биће одређена на основу правила надлежног међународног спортског савеза.

У случају повреде антидопинг правила која је наступила током или у вези са спортским догађајем, Дисциплинска комисија ће дисквалификовати, осим резултата из претходног става, и све друге појединачне резултате спортисте постигнуте на том спортском догађају са свим пратећим последицама, укључујући и одузимање свих медаља, бодова и награда, осим ако спортиста докаже да у његовом поступању није било пропуста или немара при повреди и ако не постоји велика вероватноћа да су резултати на другим такмичењима у оквиру спортске приредбе, постигнути под утицајем његове повреде антидопинг правила.

Поред аутоматске дисквалификације резултата оствареног на такмичењу на коме је прикупљен позитиван узорак, сви други резултати на такмичењима који су постигнути од датума када је прикупљен позитиван узорак (било на такмичењу или изван такмичења), или од када је почињена нека друга повреда антидопинг правила, па до почетка привремене суспензије или периода забране, биће, осим ако правичност не налаже другачије, дисквалификовани уз све последице које из тога произилазе, укључујући одузимање свих медаља, бодова и награда.

Члан 39.

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачке 1), 2) или б) овог правилника износи 4 године:

- 1) у случају да се повреда антидопинг правила не односи на специфичну супстанцу или специфични метод, а спортиста или друго лице не успе да докаже да повреда антидопинг правила није била намерна; или
- 2) у случају да се повреда антидопинг правила односи на специфичну супстанцу или специфични метод, уколико овлашћена антидопинг организација успе да докаже да је повреда била намерна.

У случају да се повреда антидопинг правила из става 1. овог члана не односи на специфичну супстанцу или специфични метод, а спортиста или друго лице докаже да повреда антидопинг правила није била намерна или се повреда односи на специфичну супстанцу или специфични метод, а овлашћена антидопинг организација није успела да докаже да је повреда била намерна, период забране на такмичењима за прву повреду антидопинг правила износи 2 године.

Период забране утврђен у складу са овим чланом може бити потенцијално умањен или укинут у складу са члановима 50 до 55. овог правилника.

Члан 40.

У смислу овог правилника, намерна повреда антидопинг правила је она код које спортиста или друго лице поступају са свешћу да чине повреду антидопинг правила или свешћу да постоји значајан ризик од наступања повреде антидопинг правила и свесно занемарују тај ризик.

Повреда антидопинг правила услед неповољног аналитичког налаза на супстанцу која је забрањена само на такмичењу неће се сматрати намерном ако је у питању специфична супстанца и ако спортиста може да докаже да је користио забрањену супстанцу изван такмичења.

Повреда антидопинг правила услед неповољног аналитичког налаза на супстанцу која је забрањена само на такмичењу неће се сматрати намерном ако супстанца није специфична под условом да спортиста може да докаже да је забрањена супстанца коришћена изван такмичења из разлога који нису у вези са побољшањем спортских перформанси.

Члан 41.

У случају да се повреда антидопинг антидопинг правила из члана 39. став 1. односи само на супстанце злоупотребе, и ако спортиста може да докаже да су било какав унос или употреба настали изван такмичења и да нису повезани са побољшањем спортских перформанси, тада период забране учешћа на такмичењима износи 3 месеца. Тај период забране може се смањити на месец дана ако спортиста или друга особа задовољавајуће испуни програм лечења од супстанци злоупотребе који је одобрен од стране Антидопинг агенције.

Период забране утврђен према ставу 1 овог члана, не подлеже смањењу заснованом на било којој одредби чл. 51 и 52. овог Правилника

Ако су се унос, употреба или поседовање супстанце злоупотребе десили током такмичења, а спортиста може доказати да контекст уноса, употребе или поседовања није био у вези са побољшањем спортских перформанси, онда се унос, употреба или поседовање неће сматрати намерним у сврхе из члана 39. и не пружају основу за утврђивање отежавајућих околности према члану 48.

Члан 42.

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тач. 3) или 5) овог правилника износи 4 године, осим:

- 1) ако у случају пропуштања да се да узорак, спортиста може да докаже да почињена повреда антидопинг правила није намерна када ће период забране бити 2 године;
- 2) у свим осталим случајевима, ако спортиста или друго лице могу доказати изузетне околности које оправдавају смањење периода забране учешћа, период забране биће у распону од 2 године до 4 године, у зависности од степена пропуста спортисте или другог лица; или
- 3) у случају који укључује заштићено лице или рекреативног спортисту, период забране ће бити у распону између највише 2 године и, у најмањој мери, опомена без изрицања периода забране, у зависности од степена пропуста заштићеног лица или рекреативног спортисте.

Под заштићеним лицем се подразумева спортиста или друго лице које у време повреде антидопинг правила испуњава један од следећих услова: (а) није напунило 16 година; (б) није навршило 18 година, није укључено у ниједну регистровану тест групу и никада се није такмичило на било ком међународном спортском догађају у отвореној категорији; или (ц) је применом прописа утврђено да му, из разлога који нису старосни недостаје пословна способност.

Члан 43.

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачка 4) овог правилника износи 2 године, уз могућност смањења на минимум од 1 године у зависности од степена пропуста спортисте.

У случају постојања озбиљне сумње да је спортиста, услед измена обрасца о локацији у последњем тренутку или свог другог поступања, желео да избегне доступност за тестирање, период забране ће износити 2 године.

Члан 44.

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачке 7) или 8) овог правилника износи најмање 4 године до доживотне забране, у зависности од тежине повреде.

Повреда антидопинг правила из става 1. овог члана која укључује заштићено лице сматраће се изузетно тешком повредом, и, ако је почињена од стране помоћног особља

спортисте, изузев за повреде везане за специфичне супстанце, резултираће доживотном забраном за то помоћно особље спортисте.

Члан 45.

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачка 9) овог правилника износи најмање 2 године до доживотне забране, у зависности од тежине повреде.

Члан 46.

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачка 10) овог правилника износи 2 године, уз могућност смањења на минимум од једне године у зависности од степена пропуста спортисте или другог лица и других околности у вези са случајем.

Члан 47.

Период забране учешћа на такмичењима за прву повреду антидопинг правила из члана 3. став 1. тачка 11) овог правилника износи најмање 2 године, до доживотне забране, у зависности од тежине повреде од стране спортисте или другог лица.

Члан 48.

Ако се у претресу утврди да су у појединачном случају повреде антидопинг правила, изузимајући повреде из члана 3. став 1. тачка 7) (неовлашћена продаја или покушај продаје), члана 3. став 1. тачка 8) (давање или покушај давања), члана 3. став 1. тачка 9) (саучесништво или покушај) или члана 3. став 1. тачка 11) (поступање спортисте или другог лица са циљем да се обесхраби пријављивање допинга надлежнима или казни због пријављивања допинга надлежнима), присутне отежавајуће околности које оправдавају изрицање периода забране већег од стандардне казне, тада се иначе примењиви период забране може увећати за додатни период до 2 година у зависности од озбиљности повреде и природе отежавајућих околности, осим ако спортиста или друго лице докажу да нису свесно починили повреду антидопинг правила.

Члан 49

Наведени периоди забране учешћа на такмичењима сходно се примењују и на забрану обављања послова у области спорта.

Члан 50.

Ако спортиста или друго лице докажу у појединачном случају да нису криви, односно да није било пропуста или немара односно непажње код њих, онда ће период забране који се иначе примењује бити укинут.

Овај члан се примењује само на изрицање казне, односно не примењују се на одлучивање о томе да ли је почињена повреда антидопинг правила.

Овај члан није примењив у следећим случајевима:

- 1) када је позитиван допинг тест резултат погрешно обележеног или контаминираниог витамина или дијететског суплемента (спортиста је одговоран за оно што унесе у себе и упозорен је на могућу контаминацију суплемената);
- 2) давање забрањене супстанце од стране помоћног особља спортисте - лекара или тренера без обавештавања спортисте (спортиста је одговоран за свој избор медицинског персонала и за упозорење медицинског персонала да не сме да узме било коју забрањену супстанцу);
- 3) саботажа хране или пића спортисте од стране брачног друга, тренера или другог лица из круга сарадника спортисте (спортиста је одговоран за оно што унесе у себе и за поступање лица којима је поверио приступ његовој храни и пићу).

Члан 51.

У случају када се повреда антидопинг правила односи на специфичне супстанце или специфичне методе (осим супстанци злоупотребе), и спортиста или друго лице докажу да у њиховом поступању није било значајног пропуста или немара, онда ће казна бити у најмањој мери опомена без изрицања периода забране, а највише 2 године забране, у зависности од степена пропуста спортисте или другог лица.

У случају да спортиста или друго лице докажу да није било значајног пропуста или немара и да је откривена забрањена супстанца (осим супстанци злоупотребе) пореклом из контаминираниог производа (контаминираниог суплемента), онда ће казна бити у најмањој мери опомена без изрицања периода забране, а највише 2 године забране, у зависности од степена пропуста спортисте или другог лица. У процени степена пропуста спортисте водиће се рачуна о томе да ли је спортиста пријавио коришћење производа који је био контаминиран у формулару приликом допинг контроле.

У случају да повреду антидопинг правила која не укључује супстанцу злоупотребе почини заштићено лице или рекреативни спортиста, и заштићено лице или рекреативни спортиста докажу да није било значајног пропуста или немара у поступању, онда ће казна бити у најмањој мери опомена без изрицања периода забране, а највише 2 године забране, у зависности од степена пропуста заштићеног лица или рекреативног спортисте.

Члан 52.

Ако спортиста или друго лице докажу у конкретном случају, на који члан 51. овог правилника није применљив (није у питању специфична супстанца, контаминирани производ, заштићено лице или рекреативни спортиста), да није било значајног пропуста или немара у њиховом поступању, онда иначе примењиви период забране може бити

смањен у зависности од степена пропуста спортисте или другог лица, али то смањење не може бити веће од половине иначе примењивог периода забране.

Ако је период забране који би иначе био примењен доживотна забрана, смањени период забране не може бити мањи од 8 година.

Овај члан може бити примењен на било коју повреду антидопинг правила, осим повреда из чланова где је намера елемент повреде антидопинг правила (повреде из члана 3. став 1. тачке 5), 7), 8), 9) или 11) овог правилника) или је елемент одређене казне (члан 39. став 1. овог правилника) или је распон периода забране већ одређен у одговарајућем члану правилника узимајући у обзир степен пропуста спортисте или другог лица.

Члан 53.

Уколико су у појединачном случају спортиста или друго лице значајно помогли антидопинг организацији, кривичним органима или дисциплинским телима, што је за резултат имало чињеницу:

- 1) да је антидопинг организација открила или утврдила повреду антидопинг правила почињену од стране другог лица; или
- 2) да је кривични орган или дисциплинско тело, открило кривично дело или други прекршај од стране другог лица и да је о томе обавештена Антидопинг агенција или друга антидопинг организација одговорна за управљање резултатима; или
- 3) да је Светска антидопинг агенција покренула поступак против потписника Светског антидопинг кодекса, лабораторије акредитоване од Светске антидопинг агенције или АПМУ јединице за администрацију пасоша спортиста (као што је дефинисано у Међународном стандарду за лабораторије) због неусаглашености са Кодексом, међународним стандардом или техничким документом; или
- 4) уз одобрење Светске антидопинг агенције, ако је кривично или дисциплинско тело покренуло кривични или поступак због кршења професионалних или спортских правила, а у вези са нарушавањем интегритета спорта које није у вези са допингом,

тада, Антидопинг агенција може, пре доношења одлуке по жалби или пре истицања рока за жалбу, умањити део казне (осим дисквалификације и обавезног јавног објављивања).

После доношења одлуке по жалби или истицању рока за жалбу, Антидопинг агенција може умањити део казне, само уз одобрење Светске антидопинг агенције и надлежног међународног спортског савеза.

За колики се временски период може умањити период забране Антидопинг агенција одлучује имајући у виду: тежину повреде коју је учинио спортиста или друго лице и колико је била значајна помоћ која је пружена у напорима да се допинг елиминише из спорта или да се открије неусаглашеност са Светским антидопинг кодексом и/или

нарушавање интегритета спорта. Период забране не може, међутим, бити умањен више од три четвртине периода забране који се иначе примењује. Ако период забране који би иначе био изречен јесте доживотна забрана, онда умањени период по овом основу не може бити краћи од 8 година.

Члан 54.

Када спортиста или друго лице добровољно признају повреду антидопинг правила пре него што су примили обавештење о допинг контроли односно прикупљању узорка којим се може установити повреда антидопинг правила (или у случајевима повреде антидопинг правила изван оне из члана 3. став 1. тачка 1) овог правилника - пре примање обавештења о почињеној повреди у складу са чланом 18. овог правилника), и то је признање једини поуздан доказ повреде у време признања, онда се период забране може умањити, али не више од половине иначе предвиђеног периода забране.

Период умањења забране ће бити одређен у зависности од тога колико је вероватно да би повреда антидопинг правила била откривена да спортиста или друго лице нису одлучили да је добровољно признају.

Члан 55.

Када спортиста или друго лице остваре право на смањење казне по више основа у складу са чл. 50. до 54. овог правилника, пре примене било каквог смањења или суспензије казне по чл. 53. и 54, треба одредити иначе примењиви период забране према чл. 39. до 47. и чл. 50. до 52. Ако су спортиста или друго лице остварили право на смањење или суспензију периода забране по чл. 53. и 54, онда ће период забране бити смањен или суспендован, али тако да не износи испод једне четвртине иначе примењивог периода забране.

Члан 56.

Када спортиста или друго лице, након пријема обавештења Антидопинг агенције о повреди антидопинг правила која му се ставља на терет, а за коју је утврђен период забране од четири или више година (укључујући ту и било који период забране утврђен због отежавајућих околности), призна повреду и прихвати утврђени период забране учешћа најкасније у року од 20 дана од пријема обавештења, спортиста или друго лице може да добије једногодишње умањење периода забране који је утврђен, склапањем споразума са Антидопинг агенцијом о једногодишњем умањењу заснованом на раном признању и прихватању санкције. Када спортиста или друго лице добије једногодишње умањење према овом члану није допуштено даље умањење утврђеног периода забране према било ком другом члану.

Спортиста или друго лице могу да закључе са Антидопинг агенцијом и Споразум о решавању случаја, признајући повреду антидопинг правила након пријема обавештења да им се повреда ставља на терет и пристајањем на казну коју Антидопинг агенција и Светска антидопинг агенција, по сопственом нахођењу, сматрају прихватљивим

Члан 57.

За другу по реду повреду антидопинг правила почињену од стране спортисте или другог лица, период забране ће бити онај који је већи од следећих периода забране:

(а) шест месеци; или

(б) период забране у распону од

1) збира периода забране изреченог за прву повреду антидопинг правила и периода забране иначе примењивог за другу повреду антидопинг правила уколико би се та друга повреда третираола као да је прва повреда, и

2) дуплог периода забране иначе примењивог за другу повреду антидопинг правила уколико би се та друга повреда третираола као да је прва повреда.

Период забране у оквиру овог распона одређује се према околностима и степену пропуста спортисте или другог лице приликом друге повреде.

Трећа повреда антидопинг правила ће увек за резултат имати доживотну забрану, осим у случајевима када се испуне услови за укидање или смањење периода забране према члановима чл. 50. до 52. овог правилника или се трећа повреда односи на повреду из члана 3. став 1. тачка 4) овог Правилника, када период забране износи од 8 година до доживотне забране.

Утврђени период забране према овом члану може бити даље смањен применом чл. 53. и 54. овог правилника.

Члан 58.

Одређивање повреде антидопинг правила као вишеструке, односно као друге или треће по реду врши се у складу са правилима Светског антидопинг кодекса и надлежног међународног спортског савеза, као и правилима Антидопинг агенције.

Све повреде антидопинг правила које се третирају као вишеструке морају бити учињене у истом десетогодишњем периоду.

Повреда антидопинг правила за коју спортиста или друго лице докажу да у њиховом поступању није било пропуста или немара, неће бити разматрана као повреда у сврхе примене члана 57. Такође, повреде антидопинг правила санкционисане по члану 41. став 1 неће се сматрати повредама у сврхе примене члана 57.

Члан 59.

У случају повреде антидопинг правила за коју је изречен максимални иначе примењиви период забране, дисциплинска комисија, као додатак казни, може изрећи спортисти или другом лицу и новчану казну у износу до 5000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије.

Савез може да захтева од спортисте или другог лица надокнаду трошкова у вези са повредом антидопинг правила, без обзира на период забране учешћа у спорту који је изречен.

Члан 60.

Период забране почиње да тече од дана доношења одлуке о забрани или од дана када је забрана прихваћена или на неки други начин успостављена.

Ако је спортисти или другом лицу изречена, или од стране њих добровољно прихваћена, привремена суспензија и ако је у потпуности поштована од стране спортисте или другог лица, онда се период привремене суспензије урачунава у период забране који на крају буде одређен.

Када постоје значајна одлагања у вођењу претреса или других аспеката допинг контроле која не зависе од спортисте или другог лица, дисциплинска комисије може, уколико то налаже правичност, одредити ранији почетак периода забране, али не раније од дана прикупљања узорка или дана када је почињена нека друга повреда антидопинг правила. Сви резултати на такмичењу који су постигнути током периода забране, укључујући ретроактивну забрану, биће дисквалификовани.

Када спортиста или друго лице већ служи период забране због повреде антидопинг правила, било који нови период забране почиње првог дана након истека тренутног периода забране.

Члан 61.

Савез је дужан да ускрати у потпуности финансирање спортиста, спортских стручњака, спортских организација и других лица која не поштују важећа антидопинг правила, као и да не дозволи обављање било које спортске активности и спортске делатности или било које функције у оквирима надлежности савеза лицу коме је, у складу са овим законом, изречена мера због повреде антидопинг правила или кривична или прекршајна казна, за време трајања изречене мере, односно казне.

Члан 62.

Као изузетак од примене забране обављања спортских активности за време трајања изречене мере, спортиста може да се врати на тренинг са тимом или да користи просторије или терене клуба током

- 1) последња два месеца забране за спортисту, уколико је период забране 8 месеци или дужи; или
- 2) током последњег квартала забране уколико је квартал краћи од два месеца.

Током периода тренинга описаног у овом члану, кажњени спортиста не може да се такмичи или буде ангажован ни у једној другој активности осим тренинга.

Члан 63.

Када спортиста или друго лице коме је изречен период забране учешћа прекрши ту забрану поступајући противно одредбама овог правилника, резултати таквог учешћа ће бити дисквалификовани и нови период забране једнак првобитно изреченом периоду забране, биће додат том првобитно изреченом периоду. Нови период забране, укључујући ту и опомену без периода забране, може бити прилагођен степену пропуста спортисте или другог лица и у зависности од околности случаја.

Када спортиста или друго лице прекрши забрану учествовања у спорту током привремене суспензије, резултати таквог учешћа у спорту биће дисквалификовани и изречени период забране неће бити умањен за било који период издржане привремене суспензије.

Када помоћно особље спортисте или друго лице, у надлежности Савеза, помогну спортисти у кршењу забране учешћа током периода забране, Савез ће им изрећи одговарајуће казне због повреде антидопинг правила из члана 3. став 1. тачка 9) овог правилника.

Члан 64.

Обавезни део сваке казне за повреду антидопинг правила је и аутоматско објављивање казне односно јавно објављивање података о лицу које је починило повреду антидопинг правила у складу са одредбама Светског антидопинг кодекса, Закона о спречавању допинга у спорту и члана 32. овог правилника.

X Поверљивост и извештавање

Члан 65.

Заштита података о личности и приватности у области спречавања допинга у спорту остварује се у складу са одредбама Закона о спречавању допинга у спорту и закона којим се уређује заштита података о личности.

XI Примена и признавање одлука

Члан 66.

Савез признаје, поштује и примењује све одлуке донете од стране овлашћених антидопинг организација, које су у сагласности са Светским антидопинг кодексом.

XII Обавезе чланова савеза

Члан 67.

Сви чланови савеза дужни су да поштују обавезе које проистичу из примене мера за спречавање допинга у спорту.

XIII Застарелост

Члан 68.

Никакви поступци не могу бити покретани против спортисте или другог лица због повреда антидопинг правила уколико је прошло више од 10 година од датума када је повреда почињена, осим уколико спортиста или друго лице нису обавештени о повреди антидопинг правила у складу са чланом 18. овог правилника, или је обавештавање покушано на разумно прихватљив начин, пре истека тог рока.

XIV Програм антидопинг деловања и друге обавезе Савеза у складу са Законом о спречавању допинга у спорту

Члан 69.

Поред наведених мера и активности у циљу спречавања допинга у спорту, Савез ће у складу са обавезама из Закона о спречавању допинга у спорту:

- 1) да донесе програм антидопинг деловања и достави га Антидопинг агенцији у року од 15 дана од дана доношења;
- 2) да обезбеди стално индивидуално медицинско праћење категорисаних спортиста и у том циљу донесе потребне акте и предузме конкретне мере;
- 3) да спортским правилима и у сарадњи са Антидопинг агенцијом обезбеди да се чланови савеза, а посебно спортски стручњаци и регистровани спортисти свих узрасних категорија непрекидно, а најмање једанпут годишње, обавештавају и едукују о важећим прописима који се односе на допинг у спорту и штетним последицама по здравље употребе допинг средстава;
- 4) да спортским правилима обезбеди да свако лице које је члан савеза или је на други начин у надлежности савеза да поштује, примењује, подржава и спроводи мере на спречавању допинга у спорту утврђене у складу са овим законом, а када утврди да одређено лице није испунило такву обавезу, да предузме одговарајуће мере, које морају да укључују и могућности искључења из одређених будућих спортских догађаја или свих спортских догађаја који се одвијају у одређеном временском периоду;
- 5) да одреди одговорно лице, односно одговарајућег спортског стручњака, за надзор над спровођењем мера за спречавање допинга;
- 6) да најмање 21 дан пре одржавања такмичења које организује, или које је под његовом контролом, пријави такмичење Антидопинг агенцији, као и да најкасније до краја текуће године достави Антидопинг агенцији календар такмичења за наредну годину;

- 7) да најмање једанпут у шест месеци обавести Антидопинг агенцију о плановима тренинга и припрема врхунских спортиста и националних спортских репрезентација;
- 8) да контролише антидопинг програме својих чланица, као и спровођење тих програма;
- 9) да на крају године обавести министарство надлежно за послове спорта и Антидопинг агенцију о мерама за борбу против допинга предузетим у току године;
- 10) да промовише јачање вредности спортске етике, фер плеја и здравља спортиста;
- 11) да усвоји правила за заштиту лица из члана 3. став 1. тачка 11) овог Правилника;
- 12) да поштује и примењује све мере које донесе Антидопинг агенција у складу са чланом 10. став 8. Закона о спречавању допинга у спорту.

XV Прелазне и завршне одредбе

Члан 70.

На све што није одређено овим правилником, примењују се одредбе Закона о спречавању допинга у спорту, правила Антидопинг агенције, Светског антидопинг кодекса, међународних стандарда одобрених од стране Светске антидопинг агенције и правила надлежног међународног спортског савеза.

Уколико је нека одредба овог правилника у изричитој супротности или није у складу са одредбама Закона о спречавању допинга у спорту, правилима Антидопинг агенције, Светским антидопинг кодексом, међународним стандардима одобреним од стране Светске антидопинг агенције и правилима надлежног међународног спортског савеза, неће се примењивати, већ ће се уместо ње применити одговарајућа одредба наведених антидопинг правила.

Члан 71.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања на огласној табли Савеза.

Даном почетка примене овог правилника престаје да важи претходни правилник савеза који је регулисао ову област.

УО САС
Председник Веселин Јевросимовић

